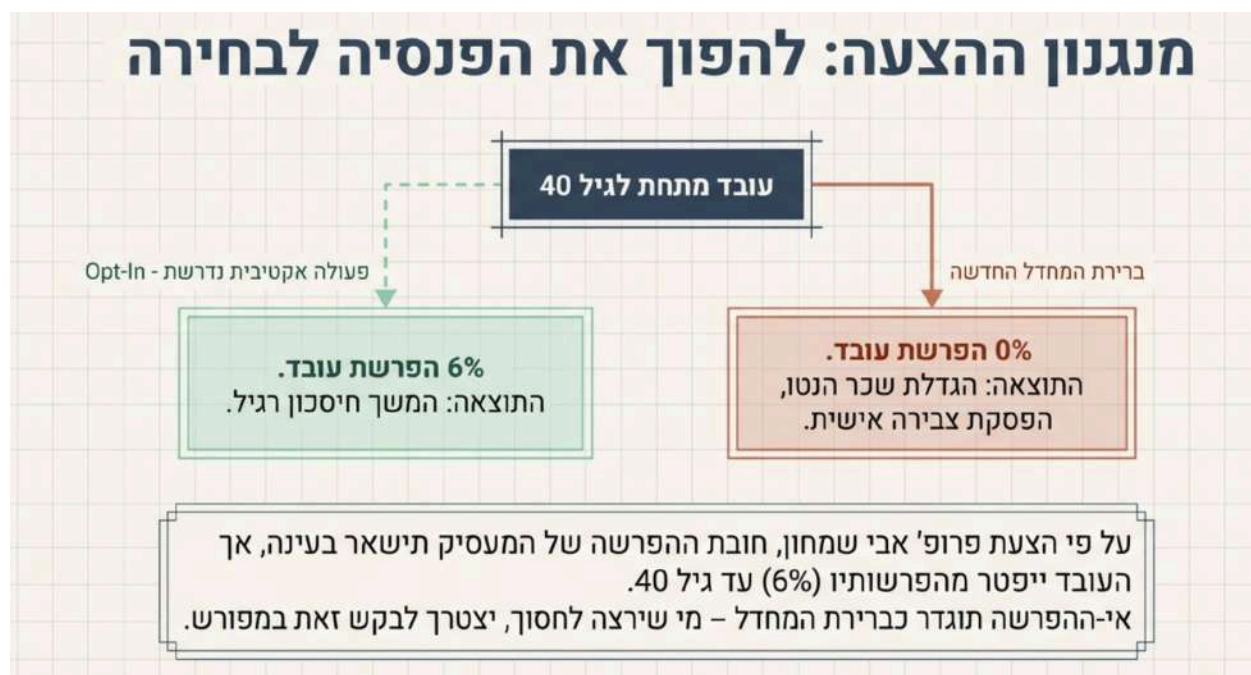

לדחות את הפנסיה? תחשבו טוב

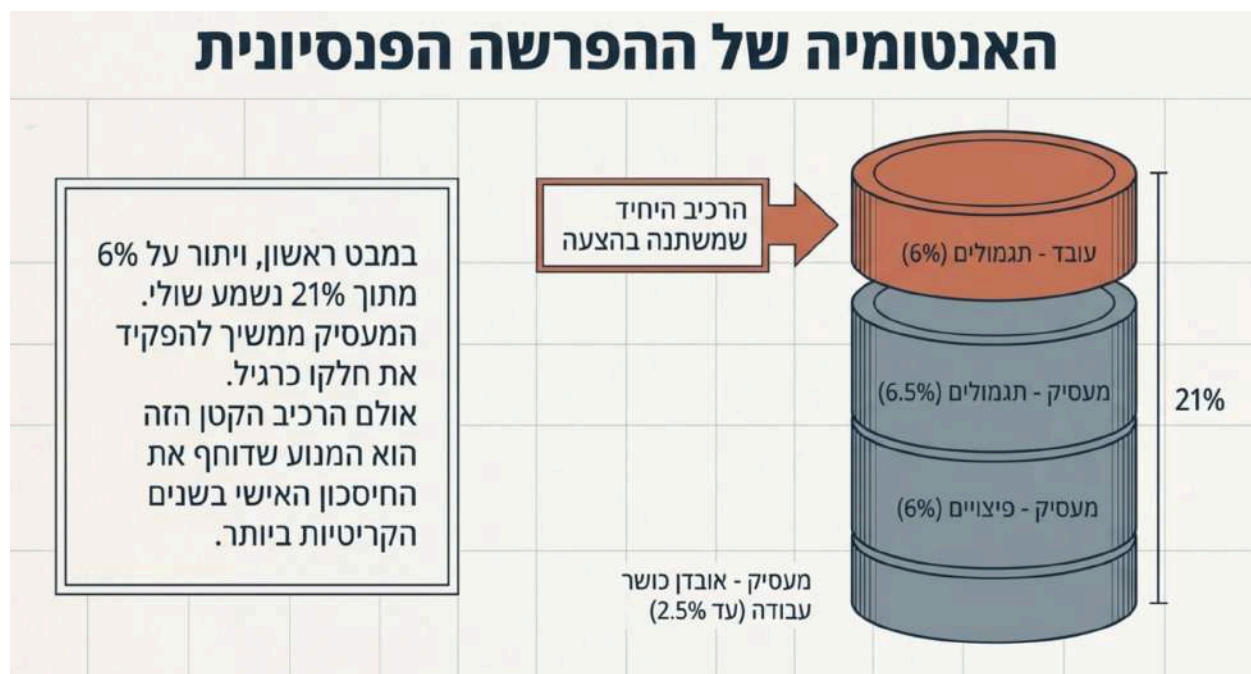
הכירו את הרפורמה שעל הכוונת וההשלכות שלא כותבים בכותרות

אם מישהו היה מציע לכם תוספת של כ-500 שקל למשכורת החודש הזה, בלי שתצטרכו לעבוד שעה נוספת - הייתם אומרים לא? זו בגדול השאלה שעומדת מאחורי הצעת רפורמה חדשה שעולה בימים אלה בשיח הכלכלי, ונוגעת ישירות להפרשות לפנסיה: **לבטל את חובת ההפרשה של העובד, עד גיל 40**. אנו נתקלים הרבה בלקוחות צעירים שכל שקל נוסף במשכורת מרגיש קריטי - ולכן חשוב לנו להסביר על מה מדובר, **ומה המחיר שלא תמיד רואים בהצעה הזו**.

מה ההצעה אומרת בדיוק - ביטול חובת הפרשת העובד (לא המעסיק) לפנסיה, מתחילת העבודה ועד גיל 40. כרגע, לפי צו ההרחבה הכללי במשק, עובד ומעסיק מפרישים יחד כ-21% מהשכר: 6% מהעובד, 6.5% מהמעסיק לרכיב התגמולים, 6% פיצויים ועד 2.5% אובדן כושר עבודה - שני האחרונים גם הם על חשבון המעסיק. ההצעה מתמקדת ברכיב אחד: ה-6% שמנוכים היום מהעובד עצמו.

לפי ההצעה, המעסיק ימשיך להפריש את חלקו במלואו, וההפקדה של העובד תהפוך לברירת מחדל של "לא מנוכה" - כלומר, מי שרוצה להמשיך להפקיד מהכיס שלו יוכל לבחור בכך באופן פעיל. חשוב להיות מדויקים: זו הצעה בשלב דיון בלבד, לא חוק שעבר, וסביר שהיא תעלה לדיון ציבורי ומעשי בהמשך.

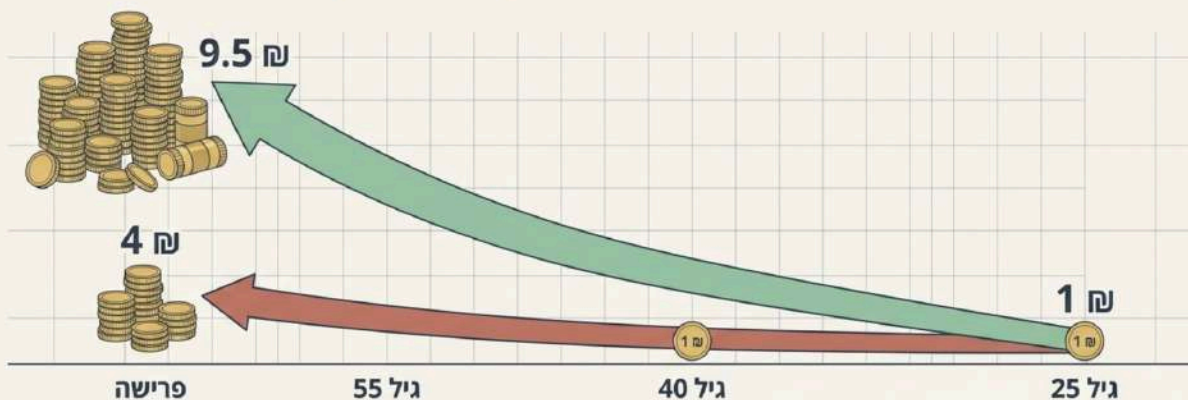
למה זה בכלל עולה על השולחן

מאחורי ההצעה עומד נתון מוכר לכל מי שמתחיל את דרכו בשוק העבודה: שנות ה-20 וה-30 הן בדיוק השנים שבהן ההוצאות גבוהות ביותר - שכר דירה או משכנתא ראשונה, ילדים קטנים, לעיתים גם החזרי הלוואות ללימודים. הרעיון הוא לתת לצעירים "אוויר" תזרימי בדיוק בשנים הלחוצות ביותר, ולהשלים את הפרשה המלאה מגיל 40 ואילך.

המחיר שלא כתוב בכתרת

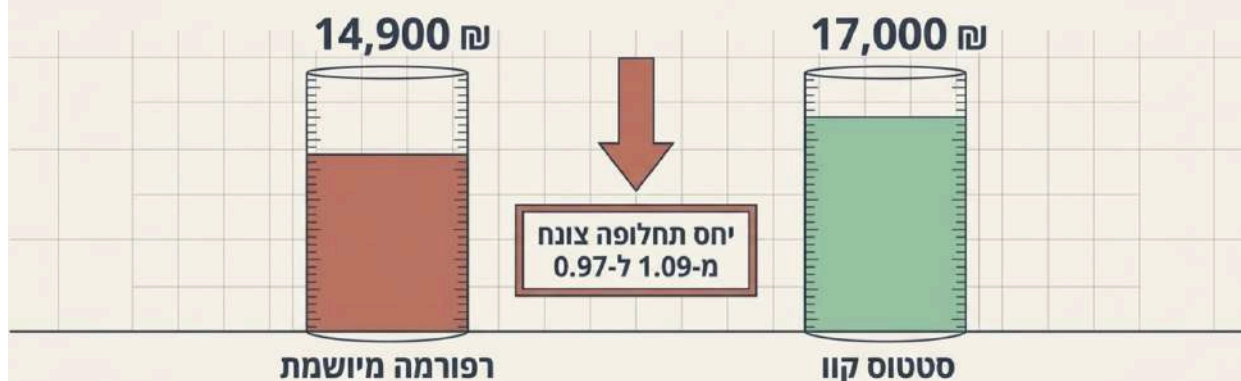
התוספת המיידית למשכורת מורגשת, אך יש לה מחיר של זמן. חיסכון פנסיוני מבוסס על שנים רבות של צמיחה, ואת שנות ה-20 וה-30 אי אפשר להשלים מאוחר יותר. הפסקת ההפקדה בעשורים הראשונים משמעותה ויתור על הסכומים עצמם ועל **התקופה הממושכת ביותר שבה הכסף יכול היה לעבוד עבורכם.**

מחיר סמוי 1: שווד הזמן ואפקט הריבית

הזמן הוא הנכס היחיד שלא ניתן להשלים. הפסקת הפקדות בעשור הראשון מסרסת את כוחה של הריבית דריבית. שקל שמושקע בגיל 25 שווה יותר מכפליים משקל שמושקע בגיל 40.

מחיר סמוי 2: הבור הפיננסי בגיל פרישה

המחיר הישיר של תוספת הנטו כיום הוא חיתוך אכזרי בקצבה העתידית. העובד הממוצע צפוי לאבד כ-2,100 שקלים בכל חודש משארית חייו לאחר הפרישה, ולרדת מיחס תחלופה חיובי למצב שבו הקצבה נמוכה משכרו האחרון.

לקוחה שפגשנו התלהבה לקבל 500 שקלים בחודש, עד שהבינה משמעות רצופה של 14 שנים. גורמים כלכליים מזהירים: צעירים יישארו ברירת מחדל של אי-הפקדה ללא החלטה מודעת, ויגלו בעוד עשרים שנה שהפער השפיע רבות מעבר ל"עוד אוויר" למשכורת בודדת.

מחיר סמוי 3: סכנה לביטחון המשפחתי היום

**אובדן כושר עבודה:
ירידה לכיסוי חלקי בלבד
(הנורמה היא 75%)**

**ביטוח שארים:
ירידה לכיסוי חלקי בלבד
(הנורמה היא 60%)**

כיסוי ביטוחי לקוי

הפנסיה אינה רק קופת חיסכון לגיל מופלג; היא קופת החולים הפיננסית של המשפחה (רכיב ביטוחי). הפחתת ההפקדות מקטינה דרמטית את הכיסוי לאובדן כושר עבודה וביטוח שארים – דווקא בשנים שבהן הילדים קטנים והסיכון למשפחה מקסימלי.

טיפ זהב: אם ההצעה תתקדם בפועל, זכרו שהיא נוגעת לברירת המחדל בלבד - לא לזכות שלכם להפקיד. תמיד תוכלו לבחור להמשיך ולהפקיד את ה-6% מהכיס שלכם, גם אם החוק ישתנה. ברגע שתהיה הודעה רשמית, הטיפ הכי פשוט הוא לבדוק בתלוש המשכורת הראשון שאחריה מה קרה בדיוק לרכיב הזה - לא להניח שהוא ממשיך כרגיל.

מה עושים עם זה כבר עכשיו

כרגע ההצעה עדיין בדיון, ואין סיבה לפעול כאילו היא חוק. **אבל היא הזדמנות טובה לבדוק**

דבר שממש כדאי לבדוק בלי קשר לרפורמה: אתם, או ילדים/עובדים צעירים במשפחה

שלכם - יודעים בכלל מה קורה עם ה-6% שמנוכים כל חודש? הפרשות לפנסיה הן אחד הרכיבים המשמעותיים ביותר בתלוש, ולרוב גם הכי פחות נבדקים.

אנו זמינים לעבור איתכם על תלוש השכר ולהראות בדיוק מה קורה עם ההפרשות שלכם היום, בלי קשר לאיזו רפורמה תתקדם ואיזו לא.

האמור לעיל הוא מידע כללי בלבד ואינו מהווה ייעוץ או שיווק פנסיוני, ייעוץ מס, ייעוץ השקעות או המלצה אישית. לפני קבלת החלטה מומלץ להתייעץ עם בעל רישיון בהתאם לנתונים האישיים שלכם.